

SULCOREBUTIA

door **Eduard Van Hoofstadt**

Met het geslacht *Sulcorebutia* wil ik nogmaals een interessant geslacht naar voor schuiven voor onze liefhebbers. Sinds ik de kans heb om dagelijks met deze planten bezig te zijn, heb ik de waarde van deze planten leren kennen.

Ik had vroeger reeds een beperkt aantal van dit geslacht in mijn verzameling, de laatste jaren is de interesse voor het geslacht *Sulcorebutia* snel toegenomen. Dat dank ik aan de Sulco's van wijlen Jan De Keyzer. Door hun kleurenpracht van bloemen en bedoorning en de dagelijkse kennismaking is de interesse sterk de hoogte ingegaan.

Evenals bij Jan De Keyzer staan deze planten in de lange winterperiode bij mij in de serre. Eens half mei komen ze naar buiten en staan in open lucht onder de luifel, ik heb alzo het water geven en de verzorging meer in de hand. De planten zijn dan beschermd tegen een te lange regenperiode. Langs de andere kant kunnen ze daar buiten rekenen op een doorlopende aanvoer van wind. Zon en wind zijn zeker de goede factoren om deze planten een zo natuurlijk mogelijk uitzicht te geven.

Ik maakte met deze planten eigenlijk kennis door toedoen van mijn vriend Wim Goemaes, deze had een voorliefde voor de geslachten *Rebutia* en aanverwanten, maar ook voor de Sulco's. Nadien waren er nog anderen en dan denk ik aan René Van Bael. Deze laatste heeft nog steeds veel contacten met liefhebbers uit Duitsland. Tussen deze liefhebbers is er een sterke band met ruilen van planten en uitwisselen van gegevens, en dat al tientallen jaren.

Dan denk ik ook aan de vroegere jaarlijkse studie weekenden welke werden ingericht door Cactusweelde, met medewerking van Succulenta Nederland en de Duitse cactusvereniging. Toen noemde dat de 3LK, dit is drie landen conferentie. Dat was telkens een zeer interessant studie weekend, er werden steeds in aparte groepen en aparte zalen, van studie en gedachten gewisseld over een bepaald geslacht. Ook dit geslacht kwam ieder jaar goed aan zijn trekken. De aanwezigen konden dan zelf kiezen bij welk geslacht ze aanwezig wilden zijn. Ieder uur waren er verschillende lezingen in verschillende zaaltjes, alleen de zondagnamiddag was er een verkoopsbeurs. Nadien is dat overgegaan, buiten de verenigingen om, en is dat een tweedaagse plantenbeurs geworden met enkele voordrachten. Vroeger was er geen plantenbeurs op de uren dat de lezingen en de nabeschouwingen doorgingen.

We gaan verder.

Intussen is het zo dat er de laatste jaren hier en daar *Sulcorebutia*'s opduiken bij de kwekers, zeker niet in grote aantallen daar deze niet zo'n snelle groeiers zijn.

Het zijn echter de gebroeders De Herdt welke in Vlaanderen en dan zeker in hun provincie Antwerpen een stevige aanzet voor deze planten hebben gegeven.

Vele jaren bieden zij in hun cactuskwekerij in Rijkevorsel zeer veel soorten aan van het geslacht *Sulcorebutia*. Wie daar nog niet is geweest, moet zeker eens een bezoek brengen. Het adres: Bolksedijk 3E te Rijkevorsel, telefoon: 03/3146942. Als liefhebber ben je er welkom op iedere dinsdagnamiddag en zaterdag gans de dag.

Met Sulcorebutia hebben we te doen met planten die uit het hooggebergte van Bolivia komen. Ze groeien er meestal op een hoogte van 2000 tot 3000 meter. Dat is ook de rede waarom ze graag in openlucht staan.

Het zijn traag groeiende planten en dat geeft het grote voordeel dat ze met weinig ruimte tevreden zijn. Ze zijn zeker niet moeilijk te kweken en op 3 jaar heb ik de meeste soorten reeds in bloei. Het zijn meestal sterke planten maar ze hebben graag een standplaats in volle zon. Eens de zaailingen groot genoeg zijn, plantje ze best in een vierkante pot van 7x7x8, dat zijn potten die niet te groot zijn en toch hoog genoeg. Dit is meegenomen als je weet dat de meeste planten beschikken over een stevige penwortel.

Bij mij staan ze in de gewone standaardmengeling: 3 delen gewone potgrond, 1 deel leem, 1 deel lavagruis en 1 deel bims Kies. Ze doen het goed maar hebben nu een zekere groeistilstand (vandaag 15 augustus). Dat is goed te zien aan de planten en het komt door de hoge temperaturen die we deze periode hebben. Ik ben zojuist naar de Sulcorebutia's gaan zien onder de luifel en noteer een temperatuur van 50°, dat wil dus zeggen dat de groei van de planten geremd wordt. Ook in de serre staat de temperatuur op 51° met deuren en ramen open en met 2 luchtblazers.

Binnen 14 dagen is het weer normaal koeler en komen de planten in hun najaarsgroei, dan kunnen ze best weer vocht toebedeeld krijgen. Zo is het ook met de Sulcorebutia's. Er staan er bij mij nog enkelen te bloeien en dat voor de 3de maal dit jaar.

Wat betreft de winterperiode kunnen ze makkelijk droog overwinteren bij 5°. In

een droge atmosfeer kunnen veel soorten zelfs enkele graden vorst verdragen. Spijtig dat we hier zulke natte winters hebben. Zelf laat ik ze overwinteren bij een temperatuur van 8°.

Enten is meestal helemaal niet nodig, het enige voordeel is dat de planten dan sneller groeien. Dus zeker niet doen wanneer je een kleine serre hebt.

Ik vind dat de Sulcorebutia's die onder de luifel staan wel een steviger doornkleed krijgen. Evenals op de natuurlijke groeiplaatsen krijgen onze Sulco's graag een groot verschil in temperatuur tussen dag en nacht.

Bij het ouder worden, vormen ze groepen en de bloemen worden tot 4 cm. breed en lang. Deze planten houden ook van een 'warme voet', zet ze daarom best in zwarte plastic potten. Jonge zaailingen van ongeveer 1 cm. breed zet ik in de bekende zwarte filmpotjes, dat zijn van die doosjes waar de gekochte films in zitten. Vergeet er zeker geen 3 slissen in te maken, haaks op de rand van de onderkant. Je kan dit makkelijk doen met de hulp van een breekmes.

Ook het stekken van Sulcorebutia's gaat zeer makkelijk. Snij de stekken voorzichtig af en laat de wonden goed opdrogen, zet ze daarna op een mengsel van bims en wit zand. De beworteling gaat zeer goed en daarna overplanten in onze gewone grondmengeling.

Het geslacht Sulcorebutia werd opgericht in 1951 met als typeplant Sulcorebutia steinbachii. Diezelfde plant was al veel langer bekend onder de naam Rebutia steinbachii, deze werd beschreven door Werdermann in 1931.

Het determineren van *Sulcorebutia*'s vind ik persoonlijk zeer moeilijk, ook de kenners zeggen dat het niet makkelijk is. Moeilijk om rede dat er ook op de natuurlijke groeiplaatsen heel wat verschil kan zijn tussen één en dezelfde populatie. Ook wat de kleur van de bloemen betreft zit er variatie. Zeker wanneer men weet dat meerdere bloemen verouderen naargelang de ouderdom van de bloem.

In verhouding van het aantal soorten in dit geslacht worden er weinig soorten zaden aangeboden. In de lijst van Mesa Garden kom ik maar 24 soorten en vormen tegen. De meesten zijn dan nog enkel te krijgen met een gewone portie. Dat is ook een van de redenen waarom er weinig planten in de handel te verkrijgen zijn. Dan heb ik het wel over gezaaide planten en niet over stekken. Ik heb het hiervoor reeds vermeld, wie interesse heeft moet beslist eens langslopen bij de cactuskwekerij De Herdt in Rijkevorsel. Je kan er ook de nodige uitleg bij krijgen. Ik hoop met deze bijdrage een lans gebroken te hebben bij onze honderden liefhebbers.

Met deze bijdrage vind je ook een mooie opname van de hand van Jan De Keyzer.

Het is een van de nieuwere soorten waarvan nog niet zoveel bekend is.

Sulcorebutia muschii

De plant werd gevonden door Gerardo Musch en werd naar hem genoemd. Hij vond de plant in Boliviaë, in de provincie Ayopaya in de omgeving van Chicote Grande. Deze planten werden gevonden op een hoogte rond de 3400 meter.

Het zijn bolvormige soorten en spruiten makkelijk. De planten hebben een stevige penwortel en de hoofdjes worden tot 6 cm. breed. De krachtige gele doorns staan ietwat gebogen. De randdoorns van 12 tot 16 mm. kunnen tot 3 cm. lang worden, meestal heeft de plant maar één middendoorn.

De bloemen zijn goudgeel en prachtig gevormd. Ook de meeldraden zijn goudgeel en dat merkje op de kleur foto. De vruchten zijn bolvormig en 6 mm. breed, de areolen zijn 0.5 cm. lang en met vilt bedekt. Al bij al hebben we te doen met een zeer bloeibare soort. Voor de verzorging, zie het algemeen gedeelte.

Sulcorebutia muschii

Jan De Keyzer

Dit artikel werd in **Catussen en Vetplanten** 9(18) 2001 (bldz. 140-143) gepubliceerd.
Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.
